

Rozważania Biblijne - 5 września

Drugie czytanie - z listu Świętego Jakuba 2, 1 – 5

Bracia moi, niech wiara wasza w Pana naszego Jezusa Chrystusa uwielbionego nie ma względu na osoby. Bo gdyby przyszedł na wasze zgromadzenie człowiek przystrojony w złote pierścienie i bogatą szatę i przybył także człowiek ubogi w zabrudzonej szacie, a wy spojrzycie na bogato odzianego i powiecie: «Usiądź na zaszczytnym miejscu!», do ubogiego zaś powiecie: «Stań sobie tam albo usiądź u podnóżka mojego!», to czy nie czynicie różnic między sobą i nie stajecie się sędziami przewrotnymi? Postępujcie, bracia moi umiłowani! Czy Bóg nie wybrał ubogich tego świata na bogatych w wierze oraz na dziedziców królestwa przyobiecanego tym, którzy Go miłują?

- Jakub porusza tu zagadnienie dyskryminacji: rasowej, etnicznej, socjalnej, finansowej i każdej innej. Tłumaczy, że Bóg nie patrzy na nikogo powierzchownie, że nie ocenia go według jego wyglądu...
- Prawo izraelskie, podobnie jak prawa większości krajów, stawia wszystkich ludzi równymi wobec sprawiedliwości:
- « Nie będziecie wydawać niesprawiedliwych wyroków. Nie będziesz stronniczym na korzyść ubogiego, ani nie będziesz miał względów dla bogatego. Sprawiedliwie będziesz sądził bliźniego. » (Kpl 19,15)

To, co wyróżnia Izrael od innych krajów to to, że jego prawo ma źródło w Bogu, Który nigdy nie jest stronniczy :

- « W sądzie unikajcie stronniczości, wysłuchujcie małego i wielkiego, nie lekajcie się nikogo, gdyż jest to sąd Boży. Gdyby wam sprawa wydawała się za trudna, mnie ją przedstawcie, abym ją wysłuchał.» (Pwt 1,17)
- "...albowiem Pan, Bóg wasz, jest Bogiem nad bogami i Panem nad panami, Bogiem wielkim, potężnym i strasliwym, który nie ma względu na osoby i nie przyjmuje podarków." (Pwt 10,17)
- "On nie schlebia książętom, bogacza nie stawia przed biednym, bo wszyscy są dziełem rąk Jego." (Hi 34,19)
- "A przeto z mojej woli jesteście lekceważeni i macie małe znaczenie wśród całego ludu, ponieważ **nie trzymacie się moich dróg i stronniczo udzielacie pouczeń.**" (Ml 2,9)
- "Pan jednak rzekł do Samuela: «**Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost**, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak widzi Bóg>, **bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce**». (1 Sm 16,7)
- "Chwała zaś, cześć i pokój spotka każdego, kto czyni dobrze - najpierw Żyda, a potem Greka. Albowiem u Boga nie ma względu na osobę. » (Rz 1, 10-11)
- "Jeżeli bowiem Ojcem nazywacie Tego, który bez względu na osoby sądzi według uczynków każdego, to w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie." (1 P 1,17)

"Czy Bóg nie wybrał ubogich tego świata na bogatych w wierze oraz na dziedziców królestwa przyobiecane tym, którzy Go miłują?"

- To ostatnie czytane dziś zdanie, wydaje się być w sprzeczności z pozostałą częścią tekstu. Czy znaczy to, że Bóg jednak wyróżnia ubogich? W języku biblijnym słowo "**wybrać**" nie znaczy "**wyróżniać**" ale **wybrać, by powierzyć jakąś misję.**

To znaczy, że Bóg powierza szczególną misję ubogim.

- "Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, tak by się żadne stworzenie nie chlubiło wobec Boga. » 1 Kor 1, 26-28)

Historia biblijna pokazuje jak często Bog wybierał “maluczkich” i powierzał im ważne misje:

- Wybrał Abrahama, bezdzietnego starca “bez przyszłości” i postawił go na czele narodu wybranego...
- Wybrał Mojżesza zesłanca, który zabił Egipcjanina...
- Wybrał Dawida “nie grzeszacego uroda”, niskiego wzrostu...i uczynił go królem.
- Wybrał słabego i pełnego leków młodzieńca Jeremiasza i uczynił go nieustraszoną i niestrudzoną prorokiem...

Wybierał też nieznaną czy czasem wręcz pogardzaną miejscowości na miejsca ważnych wydarzeń:

- Betlejem było najmniejszą miejscowością w Judei w czasach, gdy narodził się Jezus.
- O Nazarecie mówiono: “nigdy nie widziano, by coś dobrego wyszło z tej dziury”...

To właśnie poprzez “ubogich”, Bog objawia swe “bogactwa” światu.

- *“Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas.” (2 Kor 4, 7)*

Ewangelia według Marka 7, 31 – 37

Znowu opuścił okolice Tyru i przez Sydon przyszedł nad Jezioro Galilejskie, przemierzając posiadłości Dekapolu. Przyprawdzili Mu głuchoniemego i prosili Go, żeby położył na niego rękę. On wziął go na bok, osobno od tłumu, włożył palce w jego uszy i śliną dotknął mu języka; a spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: «Effatha», to znaczy: Otwórz się! Zaraz otworzyły się jego uszy, więzy języka się rozwiązały i mógł prawidłowo mówić. [Jezus] przykazał im, żeby nikomu nie mówili. Lecz im bardziej przykazywał, tym gorliwiej to rozgłaszali. I pełni zdumienia mówili: «Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mowę».

- Po rozmowie z Żydami na temat czystości, Jezus udał się do pogan. Tam uzdrowił córkę Syrofenicjanki, która wyznała silną wiarę, taką, jaką Jezus pragnął zobaczyć u swoich rodaków. Następnie opuszczając region Tyru, przeszedł przez Sydon, udając się w kierunku jeziora Galilejskiego. Stamtąd dotarł do Dekapolu, a dokładniej do konfederacji dziesięciu miast greckich, których większość znajdowała się na wschód od Jordanu. Podlegały one administracji Heroda i zostały przyłączone do rzymskiej prowincji Syrii. Były więc to miasta o kulturze greckiej, a nie żydowskiej.

« Przeprowadzili Mu głuchoniemego i prosili Go, żeby położył na niego rękę. On wziął go na bok, osobno od tłumu, włożył palce w jego uszy i śliną dotknął mu języka; a spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: «Effatha»

- Marek nie podaje nazwy miejsca, gdzie Jezus uzdrawia głuchoniemego.
- Jezus reaguje w sposób dotychczas nieznan. Odchodzi z chorym na bok, daleko od ciekawskich tłumów i robi to, co ówczesni uzdrowiciele, wykonuje te same gesty, co oni. Jednak nadaje im nowe znaczenie. Ponadto na koniec czyni też coś innego niż ówczesni uzdrowiciele : *« spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: «Effatha».*

Gest uniesienia wzroku ku niebu jest jednoznaczny: Jezus uzdrawia wyłącznie dzięki mocy, jaką dał Mu Ojciec.

- **Słowo « westchnienie »** znaczy tu raczej « jęk » czy « wzdychanie». **To samo słowo greckie znajdujemy:**
  - w **Dziejach Apostolskich**, w wypowiedzi Szczepana o cierpieniu narodu wybranego w czasie niewoli egipskiej
  - i u Pawła, w **liście do Rzymian** :

« Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. » (Rz 8,22)

- I nieco dalej, gdy pisze o Duchu Świętym, który modli się w sercach ludzi wierzących:

« Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. » (Rz 8,26)

« Zaraz otworzyły się jego uszy, więzy języka się rozwiązały i mógł prawidłowo mówić. [Jezus] przykazał im, żeby nikomu nie mówili. Lecz im bardziej przykazywał, tym gorliwiej to rozgłaszali. I pełni zdumienia mówili: «Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mowę». »

- Poganie nieswiadomie cytują słowa z Pisma :
  - *«Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. » (Rdz 1,31)*
- Słowa : *«głuchym słuch przywraca i niemym mowę »*, nawiązują do słów Izajasza, obiecującego czas szczęścia, jaki nastąpi wraz z przyjściem Mesjasza :
  - *« Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleń i język niemych wesóło krzyknie. Bo trysną źródła wód na pustyni i strumienie na stepie;» (Iz 35, 5-6)*

Znaczy to, że obietnice mesjańskie dotyczą nie tylko Żydów ale także pogan. W ten sposób Marek daje do zrozumienia, że czasy mesjańskie już nadeszły bo spełniają się słowa proroka Izajasza : *« Wówczas nie będą przyćmione oczy patrzących, uszy słuchających staną się uważne. Serca nierozważnych zrozumieją wiedzę, a język jakaśłów przemówi wyraźnie. » (Iz 32, 3-4)*

Uzupełnienie :

1. Słowo « effata » znaczy « otworz się ». W czasie liturgi chrzcielnej osob dorosłych, kaplan cytuje słowa z Ewangelii Marka i następnie dotyka oczu, warg i uszu osoby przyjmującej Chrzest, mowiac : « *Otwórz się, abyś na cześć i chwałę Boga wyznawał wiarę, którą ci głoszono.* »

* « Otwórz moje wargi, Panie, a usta moje będą głosić Twoją chwałę. » (Ps 51, 17)

2. Człowiek gluchoniemy (gluchy i jākajacy sie). Marek uzyl tu rzadko uzywanego słowa greckiego, ktore oznacza jākajacego sie. W całej Biblii wystepuje ono tylko dwa razy! Poza czytany dzis fragmencie, znajdziemy je w greckim tekście z ksiegi Izajasza, w zdaniu mowiacym o Mesjaszu :

* « Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleń i jākający się wesolo krzyknie. » (Iz 35,5-6)

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
  - Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
  - tel: 03.88.32.31.60